

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

Jaarverslag 2012

INLEIDING

Voor u ligt het jaarverslag 2012 van de Commissie bezwaarschriften. Het jaarverslag geeft een overzicht van de werkzaamheden van deze onafhankelijke commissie. In het jaarverslag wordt het cijfermateriaal van 10 jaar vermeld, zodat een tendens over die periode is te zien. In dit jaarverslag daarom van 2003 tot en met het verslagjaar 2012.

COMMISSIE

De samenstelling van de commissie was in 2012 als volgt:

Voorzitter

de heer A.J. (Adri) Afink

Lid en tevens plaatsvervangend voorzitter

mevrouw mr. Y.M. (Yvonne) Denissen-Visscher

Leden

mevrouw mr. E. (Esther) Lankamp-Grooten

de heer mr. J.H.B. (Erik) Averdijk

de heer mr. W.D. (Wieger) Piek

mevrouw mr.drs. M.Y.(Miranda) Rutjes

de heer drs. M.Ph.Th. (Maurits) Sanders

Secretariaat

de heer mr. R.H. (Roelof) Willems

mevrouw mr. drs. L.G. (Lucy) Hartman

mevrouw P.M. (Pauline) Paalman-Hendrikson

mevrouw mr. I.A.H. (Irma) Horck-van Mast

Yvonne Denissen (lid en tevens plaatsvervangend voorzitter) heeft per 1 november 2012 ontslag genomen. Per 1 januari 2013 is het lid Esther Lankamp door burgemeester en wethouders benoemd tot plaatsvervangend voorzitter.

In 2012 hebben de drie bestuursorganen de Verordening commissie bezwaarschriften gewijzigd en is het minimale aantal leden bepaald op een voorzitter en vier leden, waaronder de plaatsvervangend voorzitter. Dit was een voorzitter en vijf leden. Tevens is in deze wijziging van de verordening de maximale zittingsduur voor de voorzitter en de leden geschrapt.

In 2012 heeft de commissie 11 hoorzittingen gehouden, waarin 37 bezwaarschriften zijn behandeld. In 5 gevallen heeft de voorzitter besloten gebruik te maken van zijn bevoegdheid af te zien van het horen. In 4 gevallen wegens kennelijke niet-ontvankelijkheid en in één geval zowel wegens kennelijke niet-ontvankelijkheid als wegens kennelijke ongegrondheid van de wel ontvankelijke onderdelen van dat bezwaarschrift.

De commissie moet hier melding maken van het feit dat over haar een klacht is ingediend. De commissie volstaat hier met die mededeling sec, omdat de commissie het voor de klager niet passend vindt om dit communicatiemiddel (het jaarverslag) te gebruiken om hierover te informeren en te communiceren. De klacht heeft geen betrekking op een onheuse bejegening door leden van de commissie, maar is meer procesmatig van aard.

TOELICHTING CIJFERS

Bezwaarschriften: aantal en stand van zaken

In 2012 zijn 70 bezwaarschriften ingediend. Deze 70 bezwaarschriften hebben betrekking op in totaal 67 zaken. Dat wil zeggen dat de 70 bezwaarschriften gericht waren tegen 67 besluiten. Tegen één besluit zijn meerdere bezwaarschriften (4) ingediend. Dat besluit was een omgevingsvergunning (Wabo) voor de activiteit bouwen voor 47 recreatiewoningen op het park Scholtenhagen.

Van de 70 in 2012 ingediende bezwaarschriften zijn 37 door het uitbrengen van advies door de commissie afgedaan. In 36 gevallen is advies uitgebracht aan het college van burgemeester en wethouders en in 1 zaak aan de gemeenteraad. De helft van alle zaken is dus op de reguliere wijze afgewikkeld. Daarnaast zijn 31 bezwaarschriften voortijdig ingetrokken, waarvan 12 omdat geheel of gedeeltelijk is tegemoetgekomen aan de bezwaren en 19 om andere redenen. Van de 31 ingetrokken bezwaarschriften is in 3 gevallen gevraagd om toch de proceskosten te vergoeden. In 2 van die 3 gevallen zijn de proceskosten niet vergoed. In die beide gevallen is ook niet tegemoetgekomen aan de bezwaren. In de derde zaak is wel tegemoetgekomen aan de bezwaren. Zoals hieronder (bij een zaak uit 2011, maar die afgerond is in 2012) uiteengezet, acht de commissie het om proceseconomische redenen gerechtvaardigd dat het bestuursorgaan ondanks de intrekking van de bezwaren toch de proceskosten vergoedt.

De commissie heeft over 2 van de in 2012 ingediende bezwaarschriften nog geen advies uitgebracht. Dit betreft een zaak over subsidie, die op verzoek van en in overleg met de betreffende rechtspersoon is aangehouden en nog steeds wordt aangehouden. De andere zaak gaat over de bekostiging van onderwijshuisvesting. Op verzoek van partijen is dat bezwaarschrift aangehouden. Namens de indiener is meerdere malen toegezegd het bezwaarschrift te zullen intrekken. Wij vertrouwen erop dat dit dan ook gebeurt. Behoudens deze 2 aangehouden en nog niet behandelde bezwaarschriften zijn verder alle in het jaar 2012 ingediende bezwaarschriften bij de commissie afgedaan en ook – zowel bij de commissie als bij de gemeentelijke bestuursorganen – volledig afgerond. Dit geldt niet voor de zaken die een vervolg hebben gekregen in de vorm van beroep of hoger beroep bij een bestuursrechter.

Nog enkele oude zaken

Er zijn ook nog enkele oude zaken uit voorgaande jaren die nog niet zijn afgedaan. Wel is een bezwaarschrift uit 2001 nu ingetrokken. Daardoor is nu een bezwaarschrift uit 2006 het “oudste” bezwaarschrift. Een ander bezwaarschrift uit 2006 is nu wel ingetrokken en ook is onlangs een bezwaarschrift uit 2007 ingetrokken. Er “loopt” nu nog één zaak uit 2006, nog één zaak uit 2007, nog één zaak uit 2009 en tot slot nog één zaak uit 2011. Het aantal “oude zaken” van vóór 2011 is nu teruggebracht naar 3. Dat was vorig jaar nog 6 en het jaar daarvoor maar liefst 13. Het “opruimen” van oude zaken heeft dus effect gehad.

Bezwaarschriften blijven alleen lang liggen als de indiener van het bezwaarschrift daar om heeft verzocht en de andere partijen daarmee instemmen of anders geen van de partijen daardoor in zijn of haar belangen wordt geschaad. Als één of meerdere partijen aangeven de procedure te willen voortzetten en een beslissing op het bezwaarschrift te willen hebben, dan gebeurt dat ook.

Het “opruimen” van oude zaken gebeurt door primair de indiener van het bezwaarschrift te benaderen per brief of telefonisch en hem of haar de vraag te stellen of hij of zij bereid is het

bezwaarschrift in te trekken. Met intrekking komt er een einde aan de procedure. Als een zaak is blijven liggen, is de kans aanwezig dat door het enkele tijdsverloop de indiener van het bezwaarschrift geen procesbelang meer heeft. In dat geval adviseert de commissie tot een niet-ontvankelijkverklaring, vaak nadat de voorzitter heeft afgezien van het horen van partijen.

Aanvulling op jaarverslag 2011

Nadat op 1 april 2012 het jaarverslag 2011 was uitgebracht, hebben zich nog enkele wijzigingen in de zaken uit 2011 voorgedaan die het vermelden waard zijn. Dat zijn de volgende wijzigingen:

- Een bezwaarschrift dat gericht was tegen het weigeren van een voorziening op grond van de Wmo (Wet maatschappelijke ondersteuning), is ingetrokken omdat de gevraagde voorziening alsnog is toegekend. De betreffende voorziening was in het primaire besluit geweigerd zonder dat daarover om een medisch advies was gevraagd, terwijl het een voorziening betrof die de gehandicapte eerder wel steeds – en op basis van een medisch advies – was toegekend. Aan de intrekking van het bezwaarschrift heeft de gemachtigde van de bezwaarmaakster de voorwaarde verbonden dat wel de proceskosten (in casu de kosten van beroepsmatig verleende rechtsbijstand) worden toegekend. Hoewel er geen wettelijke plicht bestaat om nog proceskosten te vergoeden als een bezwaarschrift is ingetrokken, heeft het college die proceskosten – naar het oordeel van de commissie – terecht vergoed. Het vergoeden van de proceskosten was in dit geval met name om proceseconomische redenen gerechtvaardigd, omdat – als het bezwaarschrift niet zou zijn ingetrokken en op het bezwaarschrift had moeten worden beslist – de proceskosten ook vergoed hadden moeten worden. Dit betekent niet dat als een bezwaarmaker zijn bezwaarschrift intrekt, er daardoor recht op vergoeding van proceskosten bestaat. Dat recht bestaat pas als bij handhaving van het bezwaarschrift de commissie geadviseerd zou hebben het primaire besluit te herroepen en die herroeping verwijtbaar is en er dus bij handhaving van het bezwaarschrift ook recht zou bestaan op vergoeding van de gevraagde proceskosten.
- Een bezwaarschrift dat gericht was tegen het weigeren van een gehandicaptenparkeerkaart (type passagier) is ingetrokken nadat op verzoek van de commissie nogmaals een medisch advies is gevraagd en op basis van dat nieuwe en gewijzigde medisch advies het college alsnog de gevraagde gehandicaptenparkeerkaart heeft verstrekt.
- Twee bezwaarschriften, beide gericht tegen hetzelfde besluit, te weten de omgevingsvergunning voor de activiteiten slopen en bouwen aan de Oude Enschedeseweg, zijn ingetrokken nadat de commissie haar advies had uitgebracht, maar voordat het college op de beide bezwaarschriften heeft beslist. De commissie had geadviseerd de bezwaren gegrond te verklaren en het besluit te herroepen. Bezwaarmakers hebben hun bezwaren ingetrokken, omdat de aanvrager van de vergunning zijn aanvraag heeft ingetrokken. Door intrekking in deze fase van de procedure moet bij raadpleging van de cijfermatige overzichten steeds bedacht worden dat de commissie over twee bezwaarschriften meer advies heeft uitgebracht dan waarop door de bestuursorganen is beslist.

De genoemde ontwikkelingen hebben ook invloed op de cijfers van 2011. Het percentage intrekkingen is gestegen van 28,8% naar 36,5%. Er resteert nu nog één bezwaarschrift uit 2011 dat nog niet is afgehandeld. Dat is een handhavingszaak die in overleg met alle partijen (bezwaarmaker, college, derde) wordt aangehouden om uiteindelijk door middel van het bestemmingsplan te komen tot een legalisering van de overtreding (bouwen in afwijking van verleende bouwvergunning).

2012

Ook in 2012 zijn veel bezwaarschriften voortijdig ingetrokken. Voortijdig ingetrokken wil zeggen dat een ingediend bezwaarschrift wordt ingetrokken voordat de commissie haar advies heeft uitgebracht aan het tot beslissen bevoegde bestuursorgaan of nadat de commissie haar advies heeft uitgebracht, maar voordat het bestuursorgaan heeft beslist en zijn beslissing heeft verzonden. Vaak is de intrekking van een bezwaarschrift het gevolg van de informele vorm van "premediation" die bij de bestuursorganen wordt gehanteerd. Bij elk bezwaarschrift wordt afgewogen of het bezwaarschrift op een eenvoudiger manier kan worden afgedaan dan met toepassing van de formele procedure voor de behandeling van bezwaarschriften (hoorzitting, advies van commissie). Cruciaal voor het welslagen van het premediationstraject is de bereidheid van de bestuursorganen om in te zien en te erkennen dat er aan het primaire besluit een gebrek kleeft dat verbeterd moet worden. Premediation staat of valt met die bereidheid van de bestuursorganen. Zonder die bereidheid en medewerking aan het buiten de procedure om wijzigen van het bestreden besluit, zou het aantal intrekkingen van bezwaren aanzienlijk lager zijn en zouden meer zaken op de formele wijze (moeten) worden afgedaan. Als echter alle partijen het erover eens zijn wat aan het primaire besluit moet worden gewijzigd en verbeterd en als dat leidt tot een zodanige wijziging van dat primaire besluit dat de bezwaarmaker daarmee tevreden is en hij of zij met het bezwaarschrift niet meer kan bereiken dan wat door die wijziging al bereikt is, staat naar het oordeel van de commissie niets een informele oplossing van het geschil in de weg.

Een intrekking van een bezwaarschrift wegens het geheel of gedeeltelijk tegemoetkomen aan de bezwaren kan zonder meer gelijk gesteld worden aan een gegrondverklaring van de bezwaren en herroeping van het primaire besluit. Immers er mag vanuit worden gegaan dat als het bestuursorgaan in de ingediende bezwaren alleen al aanleiding ziet om het bestreden besluit te wijzigen of in te trekken, dat dan datzelfde bestuursorgaan ook bereid is dat besluit te wijzigen of te herroepen als de commissie dat adviseert. Dat rechtvaardigt om aan de voortijdige intrekkingen van bezwaren wegens het geheel of gedeeltelijk tegemoetkomen aan de bezwaren evenveel waarde toe te kennen als aan de besluiten die naar aanleiding van de bezwaren worden herroepen en/of gewijzigd.

Ingetrokken bezwaren na tegemoetkoming aan de bezwaren

De 12 in 2012 ingediende bezwaarschriften die voortijdig zijn ingetrokken wegens het geheel of gedeeltelijk tegemoetkomen aan de bezwaren hadden betrekking op de volgende zaken, waarbij ook kort is aangegeven wat de wijziging inhoudt:

- Opschorten van de bijstandsuitkering: de opschorting is ongedaan gemaakt en de uitkering is hervat.
- Toekennen van een bedrag aan normsubsidie (subsidie welzijn): bedrag van de subsidie is verhoogd.
- Opleggen van een maatregel tot verlaging van de bijstandsuitkering van 10% gedurende één maand: de maatregel is vervallen.
- Weigeren van bijzondere bijstand voor de kosten van onderbewindstelling: de bijzondere bijstand is alsnog toegekend.
- Opleggen van een maatregel tot verlaging van de bijstandsuitkering met 100% voor onbepaalde tijd: de maatregel is met terugwerkende kracht herzien.
- Verbinden van een voorwaarde aan het toekennen van bijzondere bijstand voor de kosten van onderbewindstelling: de voorwaarde is vervallen.
- Opschorten van de bijstandsuitkering: de opschorting is met terugwerkende kracht ongedaan gemaakt.
- Opleggen van een maatregel tot verlaging van de bijstandsuitkering van 50% voor een periode van drie maanden: de maatregel is vervallen en de gevraagde proceskosten zijn alsnog vergoed.

- Opnemen in een besluit over leerlingenvervoer voor het schooljaar 2012-2013 van een vooraankondiging dat voor het volgende schooljaar (2013-2014) geen aangepast vervoer wordt toegekend, maar gebruik moet worden gemaakt van het openbaar vervoer, al dan niet met begeleiding: de vooraankondiging wordt genuanceerd in die zin dat rekening moet worden gehouden met die mogelijkheid, maar dat nog niets vaststaat.
- Toekennen van leerlingenvervoer voor één locatie aan een leerling die twee locaties van dezelfde school bezoekt: het leerlingenvervoer wordt alsnog voor beide locaties toegekend.
- Opleggen van een maatregel tot verlaging van de bijstandsuitkering van 20% gedurende twee maanden: de maatregel is vervallen.
- Beëindigen van de bijstandsuitkering: de beëindiging is ongedaan gemaakt.

Gegronde bezwaren

In 2012 heeft de commissie geadviseerd drie bezwaarschriften gegrond te verklaren, het bestreden besluit te herroepen en in de plaats daarvan een ander besluit te nemen. Het gaat om de volgende zaken:

- Het opleggen van een maatregel op grond van de Wet werk en bijstand (Wwb) in verband met het schenden van de inlichtingenplicht. De maatregel hield in het verlagen van de bijstandsuitkering met 100% gedurende één maand. Die maatregel was volgens de commissie van een te zware categorie, met name omdat – aldus de commissie – de schending van de inlichtingenplicht in deze zaak de bezwaarmaker onvoldoende te verwijten was om daarvoor deze maatregel op te leggen. De maatregel had overeenkomstig de Afstemmingsverordening een verlaging van de bijstandsuitkering met 10% gedurende één maand moeten zijn wegens het niet in voldoende mate trachten algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen. De commissie heeft daarom geadviseerd de bezwaren gegrond te verklaren, het bestreden besluit te herroepen en te vervangen door het besluit om bezwaarmaker de maatregel op te leggen om de uitkering gedurende één maand met 10% te verlagen. Het college heeft overeenkomstig het advies van de commissie besloten.
- Het verlenen van een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen voor een benzinepompinstallatie nabij de Hengelosestraat. De commissie acht het plan in strijd met de gebruiksbeplanning in het bestemmingsplan. Om die reden is volgens de commissie ook een omgevingsvergunning voor de categorie strijdig gebruik voor dit plan vereist. De commissie heeft daarom het college geadviseerd de bezwaren ontvankelijk te verklaren, de bezwaren gegrond te verklaren, de omgevingsvergunning te herroepen en voor het nieuw te nemen besluit de wettelijk voorgeschreven procedure voor een Wabo-projectbesluit te doorlopen. Het college heeft gedurende een lange periode niet op het bezwaarschrift beslist, wat mede is ingegeven doordat in die periode de vergunninghouder en de bezwaarmaker met elkaar in overleg waren. Dit overleg heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil. Wel heeft het college nu op de bezwaren beslist. Overeenkomstig het advies van de commissie heeft het college besloten de bezwaren ontvankelijk en gegrond te verklaren, het bestreden besluit (de omgevingsvergunning) te herroepen en voor het nieuw te nemen besluit de wettelijk voorgeschreven procedure voor een Wabo-projectbesluit te doorlopen.
Op grond van artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht en de jurisprudentie daarover van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRvS) is een beslissing op bezwaar ingeval van herroeping van het primaire besluit pas volledig als daarbij wordt beslist welk besluit in de plaats komt van het herroepen besluit. In beginsel moeten herroeping en het nemen van het nieuwe besluit gelijktijdig gebeuren. Alleen als het – door een wettelijk voorgeschreven procedure – een lange tijd vergt om het nieuwe besluit te nemen, is door de AbRvS als uitzondering op deze regel

aanvaard. Daarvan is in deze zaak sprake. Het nieuwe besluit moet genomen worden met inachtneming van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure, afdeling 3.4 in de Algemene wet bestuursrecht. Bovendien is wettelijk geregeld dat tegen dat nieuwe besluit dan geen bezwaar mogelijk is, maar dat dan rechtstreeks beroep bij de rechtbank moet worden ingesteld. In feite verandert het regime gedurende de procedure van een bezwarenprocedure in een procedure met zienswijzen en daarna rechtstreeks beroep.

- Het beëindigen van een bijstandsuitkering wegens het overschrijden van het bescheiden vermogen door de eigendom van een appartement in het buitenland. De datum waarop de uitkering is gestopt ligt in het verleden. Daarom is beëindigen niet de juiste term; dat moet zijn “intrekken” van de uitkering. Omdat – zo schrijft het college – uit het beëindigingsonderzoek is vastgesteld dat de uitkeringen tot de datum van stopzetting rechtmatig zijn toegekend en niet is gebleken of gesteld dat de omstandigheden zijn gewijzigd, heeft de commissie geconcludeerd dat er dus geen grond is voor het op dat moment intrekken of beëindigen van de uitkering. De commissie adviseert de bezwaren gegrond te verklaren en het bestreden besluit te herroepen. Het college heeft overeenkomstig het advies van de commissie beslist.

VERVOLGPROCEDURES

De taak van de commissie bij een bezwaarschrift eindigt met het uitbrengen van het advies aan het bestuursorgaan. Wat er daarna gebeurt, zoals de beslissing van het bestuursorgaan op het bezwaarschrift en eventueel beroep bij de rechtbank of hoger beroep bij de AbRvS of de Centrale Raad van Beroep (hierna: CRvB), hoort niet tot de competentie van de commissie en onttrekt zich grotendeels aan het zicht van de commissie. Evenwel blijft de commissie wel geïnteresseerd in wat het bestuursorgaan met haar advies doet en in de afloop bij de rechter van zaken waarover de commissie heeft geadviseerd.

2009

Voor wat betreft de vervolgprocedures moet nog worden teruggegaan tot het jaar 2009 om de voorgaande jaarverslagen aan te vullen.

Voor wat betreft dat jaar (2009) wordt het volgende aangevuld. Aan de procedure, die in augustus 2009 is begonnen met een bezwaarschrift van omwonenden tegen de door het college verleende vrijstelling en bouwvergunning voor een afvalsorteerhal aan de Industriestraat (Langezaal) is recent een einde gekomen met de einduitspraak van de AbRvS. Daarvòòr had de Rechtbank Almelo na een tussenuitspraak voor de bestuurlijke lus en het inwinnen van een deskundigenadvies (StAB; Stichting Advisering Bestuursrechtspraak) medio 2012 uitspraak gedaan op het beroep van omwonenden. De procedure van beroep bij de rechtbank heeft al met al tweeënehalf jaar geduurd. De rechtbank heeft het beroep gegrond verklaard, de beslissing op bezwaar vernietigd, het primaire besluit herroepen en bepaald dat haar uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing op bezwaar. Het college en de eigenaresse van het perceel, Steenhaarplas Onroerend Goed B.V., hebben beiden bij de AbRvS hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank. De AbRvS heeft de beide hoger beroepen gegrond verklaard, de tussenuitspraak van de rechtbank gedeeltelijk vernietigd, de (eind)uitspraak van de rechtbank vernietigd voor zover daarbij de rechtbank zelf in de zaak heeft voorzien door het primaire besluit te herroepen, de uitspraak van de rechtbank voor het overige bevestigd en bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit (de beslissing op bezwaar) in stand blijven. Deze uitspraak impliceert dat de vergunning niet in stand kan blijven, maar dat de rechtsgevolgen van dat besluit wel in stand blijven. De met vrijstelling en vergunning gebouwde afvalsorteerhal kan dus in stand blijven en voor dat doel gebruikt blijven worden.

In het vorige jaarverslag (van 2011) is vermeld dat de AbRvS het bij de beslissing op bezwaar niet-ontvankelijk verklaren van de bezwaren van een omwonende bij een kapvergunning voor een beuk aan de Enschedesestraat heeft vernietigd. De kapvergunning, verleend aan de gemeente, was door de gemeente aangevraagd omdat de boom was aangetast door de reuzenzwam, een voor de boom dodelijke zwam. De uitspraak van de AbRvS betekende dat het college opnieuw op de bezwaren moest beslissen, maar dan met inachtneming van de uitspraak van de AbRvS. De bezwaren dienden daarom in elk geval ontvankelijk te worden verklaard. Overigens had de commissie in eerste instantie (bij de eerste beslissing op het bezwaar) al geadviseerd om de bezwaren ontvankelijk te verklaren, maar de bezwaren ongegrond te verklaren en de verleende kapvergunning te handhaven.

Nadat het college nog een derde adviesbureau heeft geraadpleegd, heeft de gemeente het college verzocht om de verleende kapvergunning voor de beuk in te trekken. De gemeente zag dus af van het kappen van die beuk. Het college heeft op verzoek van de aanvraagster/vergunninghoudster (de gemeente) de kapvergunning voor de beuk ingetrokken. Dit is aan de bezwaarmaker meegedeeld en hem is gevraagd of hij hierin

aanleiding ziet zijn bezwaren in trekken dan wel zijn bezwaarschrift handhaaft en daarop wederom een beslissing wenst te hebben.

Medio 2012 deed zich een verrassende wending voor in deze zaak. Nadat medewerkers van de gemeente hadden geconstateerd dat de beuk toch was aangetast door de reuzenzwam, deelde ook de bezwaarmaker mee dat hij tot zijn spijt heeft moeten constateren dat de reuzenzwam op die beuk aanwezig is en dat de boom ten dode is opgeschreven. In goed overleg tussen de bezwaarmaker, het college en de gemeente is besloten de boom te kappen nadat daarvoor op aanvraag van de gemeente door het college nogmaals een kapvergunning is verleend. De beuk is inmiddels gekapt.

2010

Van de zaken in 2010 is in 8 gevallen beroep ingesteld. Daarvan zijn 5 beroepen voortijdig ingetrokken, dus vóór de behandeling van het beroep, maar in elk geval vóóordat de rechter uitspraak heeft gedaan in de bodemprocedure.

Eén beroep van de zaken uit 2010 is ongegrond verklaard (dat betrof het weigeren van een bouwvergunning voor paardenstallen c.a. aan de Oude Enschedeseweg). Er zijn 2 beroepen door de rechtbank gegrond verklaard. Eén van die 2 beroepen betrof de ingangsdatum van de bijstandsduitskering. Tegen die uitspraak is door geen van beide partijen hoger beroep ingesteld. Het andere gegronde beroep betrof een verleende vrijstelling en bouwvergunning voor een woning aan de Kalkdijk in het kader van de rood-voor-roodregeling. Daartegen is door het college hoger beroep ingesteld bij de AbRvS. Dat hoger beroep is gelijktijdig behandeld met de nieuwe beslissing op bezwaar, dat het college verplicht was te nemen na de uitspraak van de rechtbank. De AbRvS bevestigt weliswaar de uitspraak van de rechtbank, maar verklaart het beroep bij de rechtbank tegen de nieuwe beslissing op bezwaar ongegrond. Dit was mogelijk omdat de planologische situatie inmiddels was gewijzigd en de woning was opgenomen in het in procedure gebrachte ontwerpbestemmingsplan, waardoor alsnog gebruik kon worden gemaakt van de vrijstellingsbevoegdheid als bedoeld in het tweede lid van artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

In het cijfermatige overzicht wordt bij een hoger beroep vermeld of de uitspraak in hoger beroep positief dan wel negatief is voor het gemeentelijk bestuursorgaan. Bij deze zaak is dat echter niet eenduidig. De rechtbank heeft de beslissing op bezwaar vernietigd en het hoger beroep dat het college heeft ingesteld bij de AbRvS is ongegrond verklaard. Dit zou aanleiding kunnen zijn om in het overzicht aan te geven dat de uitspraak in hoger beroep negatief is voor het college.

Echter, door de vernietiging van de beslissing op bezwaar diende het college een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen. Bij die nieuwe beslissing op bezwaar diende het college de uitspraak van de rechtbank in acht te nemen, maar ook rekening te houden met alle nieuwe feiten en omstandigheden (toetsing ex nunc). Eén van die nieuwe omstandigheden was de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan. Dit was voor het college aanleiding om in de nieuwe beslissing op bezwaar de vrijstelling en de bouwvergunning te handhaven. Daartegen heeft de omwonende beroep ingesteld. Omdat ook hoger beroep was ingesteld, moest het beroep tegen de nieuwe beslissing op bezwaar ook ingediend worden bij de AbRvS. Hoger beroep en beroep zijn door de AbRvS gelijktijdig behandeld. Zoals gezegd is dat hoger beroep van het college ongegrond verklaard en is de uitspraak van de rechtbank (vernietiging eerste beslissing op bezwaar) bevestigd. Puur juridisch bezien is dit inderdaad negatief voor het college. Maar de AbRvS heeft gelijktijdig met de uitspraak in hoger beroep het beroep tegen de nieuwe beslissing op bezwaar ongegrond verklaard en die nieuwe beslissing gehandhaafd. Dit betekent dat de vrijstelling en de bouwvergunning onherroepelijk

zijn geworden. Hierdoor kan eigenlijk niet geconcludeerd worden dat het hoger beroep uiteindelijk negatief heeft uitgepakt voor het college. De vergunninghouder beschikt immers over de door hem aangevraagde vergunning en het laatste besluit van het college is in stand gebleven. Vandaar dat toch – en terecht – is aangegeven dat de zaak positief is geëindigd voor het college.

Na de uitspraak van de rechtbank, die tot gevolg had dat het college een nieuwe beslissing op bezwaar moest nemen, heeft het college de Voorzitter van de AbRvS gevraagd de voorlopige voorziening te treffen dat het college de uitspraak op zijn hoger beroep mag afwachten alvorens een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen. Dat verzoek is afgewezen en dat heeft achteraf een gunstige uitwerking gehad. Nu is de zaak direct met de uitspraak op het hoger beroep tot een definitief einde gekomen. De uitspraak van de rechtbank was op 8 februari 2012 en de uitspraak van de AbRvS was op 27 maart 2013. Dus bijna veertien maanden na de uitspraak van de rechtbank was de uitspraak op het hoge beroep er ook. Als daarentegen de voorlopige voorziening zou zijn toegewezen, dan had op het moment van de uitspraak op het hoger beroep (27 maart 2013) pas begonnen kunnen worden met de voorbereidingen voor een nieuwe beslissing op bezwaar. Tegen de nieuwe beslissing op bezwaar had vervolgens eerst beroep bij de rechtbank moeten worden ingesteld alvorens hoger beroep in te stellen. Al met al zou dat naar schatting wellicht nog meer dan twee jaar geduurd hebben voordat dan het geschil geëindigd zou zijn.

Deze zaak is een mooi voorbeeld van de voordelen die “finale geschillenbeslechting” te bieden heeft. Andere instrumenten die de rechter ter beschikking staan voor een bespoediging van een procedure zijn de “bestuurlijke lus” en de uitbreiding van de mogelijkheden voor het passeren van vormgebreken.

2011

Het aantal vervolgpcedures van de zaken uit 2011 is niet veranderd en is dus 5 gebleven. Wel is het aantal beslissingen op bezwaar gewijzigd (is nu 32), waardoor het percentage zaken dat geleid heeft tot beroep bij de rechter nu 15,6% is.

Zoals in het jaarverslag over 2011 al is gemeld, zijn twee beroepen ingetrokken. Dat betreft een bouwvergunning die herroepen is en waarvan de aanvraag tevens is aangemerkt als verzoek tot het nemen van een projectbesluit. De andere intrekking betreft een last onder dwangsom. Een andere zaak is vergelijkbaar met de zaak uit 2010 die betrekking had op de woning aan de Kalkdijk in het kader van de rood-voor-roodregeling, zij het dat deze zaak betrekking heeft op een schuur. De rechtbank heeft het beroep dus aanvankelijk gegrond verklaard, wat door de AbRvS op het hoger beroep van het college is bevestigd, maar door de schuur alsnog mee te nemen in het ontwerpbestemmingsplan voor het buitengebied is de vrijstelling als bedoeld in het tweede lid van artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening terecht verleend en heeft de AbRvS het beroep tegen de nieuwe beslissing op bezwaar ongegrond verklaard. Daarmee is de bouwvergunning voor de schuur onherroepelijk geworden.

Een andere zaak is het niet in behandeling nemen van een aanvraag om bouwvergunning. In de bezwaarschriftprocedure is het besluit gehandhaafd en het beroep is door de rechtbank ongegrond verklaard. De aanvrager heeft hoger beroep ingesteld bij de AbRvS. In dat hoger beroep is inmiddels wel een zitting geweest, maar is nog geen uitspraak gedaan.

Verder is er nog een omgevingsvergunning verleend aan het waterschap Regge en Dinkel voor werkzaamheden over de herinrichting van een gedeelte van de Hagmolenbeek en de herinrichting van de Biesheuvelleiding. Er is door degenen die bezwaar hadden gemaakt

(drie omwonenden en belanghebbende agrariërs) beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is daar nog in behandeling. In deze zaak had de commissie geadviseerd de bezwaren gegrond te verklaren, de verleende vergunning te herroepen en de gevraagde vergunning alsnog te weigeren. Het college is afgeweken van het advies van de commissie en heeft bij contrair besluit de bezwaren ongegrond verklaard en de vergunning gehandhaafd. Verder is het vermeldenswaard dat het college in deze zaak het initiatief heeft genomen voor mediation. Alle drie partijen (omwonenden, waterschap en college) hebben daaraan deelgenomen, maar het heeft niet geleid tot een oplossing.

2012

Over het jaar 2012 zijn tot nu toe 5 beroepen bij de rechtbank ingesteld. Er zijn 37 besluiten genomen waartegen beroep mogelijk was, zodat 13,5% van de beslissingen op bezwaar een vervolg heeft gekregen.

Eén beroep betreft een bijstandszaak. Dat beroep is bij de gemeente ingediend door een appellant die in 2012 daarna nog 4 bezwaarschriften (dus 5 in totaal) heeft ingediend, die min of meer met elkaar te maken hebben. Ook dit jaar (2013) blijft deze bezwaarmaker regelmatig brieven schrijven, waarvan niet op voorhand duidelijk is tegen welk besluit deze brieven zijn gericht. Omdat de rechtbank in elk geval één zaak in behandeling heeft genomen en alle brieven, bezwaarschriften of beroepschriften in meerdere of mindere mate met elkaar te maken hebben, heeft uw college alle ingekomen brieven doorgezonden aan de rechtbank. Volgend jaar zal hier naar verwachting op teruggekomen worden.

Een ander beroep is gericht tegen een weigering van stukken op grond van de Wet openbaarheid van bestuur. Dat is een besluit van de raad en is gelieerd aan het onderzoek dat de raad heeft ingesteld naar de verplaatsing van het agrarisch bedrijf van Hemel van de Welmerweg in Haaksbergen naar Geesteren (gemeente Tubbergen). Dit beroep is ingetrokken.

Eén beroep betreft het leerlingenvervoer. Dat beroep is ingetrokken.

Eén beroep betreft het opleggen van een maatregel in de vorm van verlaging van de bijstandsuitkering met 100% gedurende één maand. Er is nog geen uitspraak op dit beroep.

Op een beroep van de Stichting Milieuwaakhond, dat betrekking heeft op een verzoek op grond van de Wet openbaarheid van bestuur, is inmiddels beslist door de rechtbank (Overijssel). Het beroep van appellante is – zonder zitting – ongegrond verklaard. Daartegen is door deze stichting verzet aangetekend. De rechtbank toetst dan of zij terecht heeft afgezien van een hoorzitting. In die verzetsprocedure speelt de gemeente geen rol; het verzet gaat uitsluitend tussen de partij die verzet heeft aangetekend en de rechtbank. Als het verzet gegrond is, wordt de procedure voortgezet met een zitting, waarbij het college dan wel weer partij is.

OPMERKINGEN, CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

Opvallend in 2012 (1): Aantallen

Voor wat betreft de ingediende bezwaarschriften in het jaar waarop dit jaarverslag betrekking heeft (2012), vallen enkele ontwikkelingen meteen op. Dat is in de eerste plaats het aantal bezwaarschriften (70), dat aanzienlijk meer is dan de drie jaar daarvoor (2011: 52; 2010: 44; 2009: 48).

De ontwikkeling dat ongeveer 40% van de ingediende bezwaarschriften voortijdig wordt ingetrokken heeft zich in 2012 duidelijk voortgezet. Aangezien in 2012 meer bezwaarschriften zijn ingediend dan in de drie jaren daarvoor zijn ook in absolute zin meer bezwaarschriften ingetrokken dan de jaren hieraan voorafgaand. Van de laatste decade van 2003 tot en met 2012 wordt 2012 zowel wat betreft het aantal ingediende bezwaarschriften als wat betreft het aantal intrekkingen alleen overtroffen door het jaar 2008. Het intrekkingpercentage bedraagt 44,2%. Tot nu toe hebben van de in 2012 ingediende bezwaarschriften alle intrekkingen plaatsgevonden voordat de commissie haar advies aan het bestuursorgaan heeft uitgebracht.

Opvallend in 2012 (2): Groot aantal bijstandszaken

Opvallend is voorts het aantal ingediende bezwaarschriften over bijstandszaken. Dat aantal ligt ver boven het aantal bijstandszaken dat gemiddeld per jaar wordt ingediend. Vanaf 2003 tot en met 2011 bedroeg het aantal ingediende bezwaarschriften over bijstandszaken gemiddeld 9 met als hoogste aantal 14 per jaar en als laagste aantal 4 per jaar. In 2012 was dat aantal 30. Het is evident dat daar een reden voor is. Dat is met name het reïntegratietraject dat is opgezet om langdurig werklozen de kans te bieden ervaring op te doen bij bepaalde projecten om op die manier een kans te krijgen op de arbeidsmarkt. Die projecten zijn Wawollie en Hameland/Hacron.

Het niet willen meewerken aan die projecten, blijkend uit bijvoorbeeld het niet komen op afspraken, had tot gevolg dat maatregelen werden opgelegd. Het beleid van het college was daarom strenger geworden. Dat verklaart de forse toename van het aantal bezwaarschriften over bijstandszaken. Als vervolgens blijkt dat in veel beschikkingen, waarin het lik-op-stukbeleid gestalte had moeten krijgen, slordigheden en foutjes zitten, ondermijnt dit het beoogde beleid.

Van de 30 bezwaarschriften in 2012 die betrekking hadden op bijstand heeft de commissie in twee gevallen geadviseerd de bezwaren gegrond te verklaren en het primaire besluit te herroepen. In beide zaken is overeenkomstig het advies van de commissie besloten. Twee gegrondverklaringen op een totaal van 30 ingediende bezwaarschriften is niet veel (6,5%). Dit betekent echter niet dat $(100\% - 6,5\% =) 93,5\%$ van de ingediende bezwaarschriften over bijstandszaken ongegrond is.

Van de overige bezwaarschriften over bijstandszaken zijn namelijk 15 bezwaarschriften voortijdig ingetrokken, waarvan in 9 gevallen omdat geheel of gedeeltelijk aan de bezwaren is tegemoet gekomen. In 6 gevallen zijn de bezwaren om andere redenen ingetrokken. Zoals hierboven al gezegd moet een intrekking van een bezwaarschrift omdat geheel of gedeeltelijk is tegemoetgekomen aan de bezwaren, gelijkgesteld worden aan een gegrondverklaring van de bezwaren en aan een herroeping van het primaire besluit. Het is dan ook gerechtvaardigd om aan deze ingetrokken bezwaarschriften evenveel gewicht toe te kennen als aan bezwaarschriften waarvan de commissie adviseert die gegrond te verklaren.

In totaal zijn materieel gezien dus 11 van de 30 bezwaren over bijstandszaken herroepen, ingetrokken of gewijzigd. Dat betekent dat in 36,5% van de bezwaarschriften over bijstandszaken het besluit in voor de bezwaarmakers gunstige zin is aangepast. Omdat in 6 gevallen de bezwaren om andere redenen voortijdig zijn ingetrokken en in 4 gevallen de bezwaren niet-ontvankelijk zijn verklaard, is in 8 gevallen over bijstandszaken geoordeeld dat de bezwaren ongegrond zijn (dat is een percentage van 26,5%). Conclusie is dat de primaire besluiten die betrekking hebben op bijstandszaken waarover de commissie moet oordelen, vaker niet geheel correct zijn dan dat de primaire besluiten wel correct zijn. Deze conclusie in samenhang met het hoge aantal bezwaarschriften op het terrein van de bijstand, geeft voor de commissie reden tot het doen van een aanbeveling. De commissie beveelt het college aan dit onderwerp onder de loep te nemen en te kijken of en hoe dit kan worden verbeterd, bijvoorbeeld door het volgen van bepaalde opleidingen en de betrokkenen handreikingen te geven voor het verbeteren van de primaire besluiten. De commissie meent dat dit doel redelijk eenvoudig te realiseren is.

Opvallend in 2012 (3): Aantal zaken over leerlingenvervoer

Behalve als het jaar van de bijstand kan 2012 ook als het jaar van het leerlingenvervoer worden aangeduid. Ook het aantal zaken over leerlingenvervoer is namelijk opvallend. Waar in andere jaren het leerlingenvervoer slechts mondjesmaat onderwerp van bezwaar was, zijn in 2012 8 bezwaarschriften over dit onderwerp ingediend. Ook hiervoor is een oorzaak aan te wijzen. Dat is dat het college kritischer is geworden over het toekennen van aangepast vervoer (dat is vervoer per taxi) en in plaats daarvan openbaar vervoer al dan niet met begeleiding toe te kennen. Soms als aankondiging voor het volgend schooljaar (wat niet op rechtsgevolgen is gericht) en soms met ingang van een datum in de loop van het schooljaar 2012-2013.

Beslistermijnen

Over de beslistermijnen het volgende. Sinds 1 oktober 2009 bedraagt die voor bezwaarschriften 12 weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn van 6 weken voor het indienen van het bezwaarschrift is verstreken. De beslissing kan voor ten hoogste 6 weken worden verdaagd. Dat is een bevoegdheid van het bestuursorgaan. Daarnaast is in bepaalde gevallen verder uitstel mogelijk. Dit is geregeld in artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht.

Bij de cijfers maken we onderscheid tussen de datum waarop de commissie haar advies heeft uitgebracht aan het bestuursorgaan en de datum waarop op het bezwaarschrift is beslist. Die laatste datum is vanzelfsprekend bepalend of al dan niet binnen de termijn is beslist, maar de commissie kan slechts invloed uitoefenen op de beslistermijn tot het moment dat de commissie advies heeft uitgebracht. Daarom is juist die datum relevant voor de commissie. Door zowel de termijn te noemen die de commissie nodig had voor het uitbrengen van het advies aan het bestuursorgaan, als de termijn die het bestuursorgaan nodig had voor het verzenden van de beslissing op bezwaar, wordt ook inzichtelijk welke termijn het bestuursorgaan nodig heeft gehad voor de uiteindelijke beslissing.

De commissie heeft 37 adviezen uitgebracht, 36 maal aan het college en éénmaal aan de gemeenteraad. Op alle 37 adviezen is nu beslist. De commissie heeft in 28 van de 37 zaken binnen 12 weken advies uitgebracht, waaronder de ene zaak waarin het advies aan de gemeenteraad is uitgebracht. In die zaak van de raad heeft de commissie na 7 weken advies uitgebracht en de raad heeft na 15 weken op het bezwaarschrift beslist. Rekening houdend met het gegeven dat – als de raad moet beslissen – het advies eerst in het college aan de orde komt en gezien de lagere vergaderfrequentie van de raad, is een beslissing van de raad

na 15 weken een goed resultaat. Het college heeft in 14 van de 36 zaken binnen 12 weken beslist.

De commissie heeft in 6 zaken tussen 13 en 18 weken advies uitgebracht en het college heeft in 15 zaken tussen 13 en 18 weken nodig gehad om te beslissen.

In 4 zaken heeft de commissie de termijn van 18 weken overschreden en het college heeft dat ook in 5 zaken gedaan. Dat ligt ook voor de hand, want als de commissie haar advies uitbrengt als al 19 weken of meer zijn verstreken, dan heeft het bestuursorgaan voor de beslissing nog meer tijd nodig gehad; de tijd tussen het door de commissie uitbrengen van het advies en het verzenden van de beslissing wordt opgeteld bij de tijd die de commissie nodig heeft gehad. Uit het enkele feit dat de termijnoverschrijding is ontstaan in de periode dat de commissie het bezwaarschrift in behandeling had, kan niet worden afgeleid dat de oorzaak van de lange termijn daarom bij de commissie ligt. Zo bleek in 2012 bij 3 bezwaarschriften over leerlingenvervoer dat het college verzuimd had deskundigenadvies in te winnen. Tijdens de hoorzitting heeft het college toegezegd die adviezen alsnog te zullen vragen, wat vervolgens het overschrijden van de beslistermijn heeft veroorzaakt. De bron voor deze overschrijding is dus niet gelegen in de bezwaarschriftprocedure, maar in een gebrek in het primaire besluit.

Eén zaak, die zowel bij de commissie als bij het college de beslistermijn van 18 weken heeft overschreden, betrof een verzoek om handhaving. De beslissing daarop is korte tijd aangehouden omdat inmiddels ook een legaliseringstraject was ingezet. Bij een andere zaak heeft de commissie na 16 weken advies uitgebracht, maar het college heeft daarna nog 9 weken nodig gehad voor het verzenden van de beslissing. De reden daarvoor is de commissie niet bekend. Tot slot heeft de commissie de termijn van 18 weken overschreden bij haar advies over een verleende omgevingsvergunning. Het college heeft hierop pas onlangs beslist, omdat de betrokken partijen nog met elkaar in overleg waren. Uiteindelijk zijn 45 weken na het indienen van het bezwaarschrift verstreken voordat daarop beslist is.

De gemiddelde afdoeningstermijn uitgedrukt in weken bedroeg voor het door de commissie uitbrengen van de 37 adviezen aan de bestuursorganen 10,5 weken en voor de 36 beslissingen van het college 13,8 weken. Dit betekent een verbetering ten opzichte van het jaar 2011. De cijfers wijzen uit dat de commissie in de meeste gevallen binnen de wettelijke termijn zonder verdaging advies kan uitbrengen, maar dat de bestuursorganen duidelijk meer moeite hebben om binnen die termijn te beslissen. Dat is ook logisch: als de commissie al bijna 12 weken nodig heeft, dan blijft de commissie weliswaar binnen de termijn, maar dan kan het bestuursorgaan nooit meer binnen de termijn beslissen. Anderzijds is dat ook het gevolg van de keuze van de bestuursorganen voor de wijze waarop de adviezen worden geagendeerd.

In de meeste gevallen heeft het college 1 tot 4 weken nodig om het advies van de commissie om te zetten in een beslissing op de bezwaren en de verzending daarvan aan belanghebbenden; gemiddeld heeft het college daarvoor 2 tot 3 weken nodig, met uitschieters naar beneden en naar boven. Deze gemiddelde termijn daarvoor (2 tot 3 weken) is normaal en is zeker acceptabel. In 2012 bedroeg het gemiddelde hiervoor 3,5 weken. Daarbij is één zaak waarin 29 weken na het advies van de commissie op de bezwaren is beslist. Dit is overigens niet veroorzaakt door het college. Als deze zaak, die natuurlijk niet representatief is, buiten beschouwing blijft, bedraagt het gemiddelde 2,8 weken. Hieruit blijkt dat één uitschieter een grote invloed kan hebben op het gemiddelde.

Vergoeding van proceskosten

In 2012 is in 9 zaken gevraagd om vergoeding van proceskosten. In 3 van die 9 zaken waren de bezwaren voor het overige ingetrokken. Van die 3 zaken is in één geval tegemoetgekomen aan de bezwaren. In die zaak zijn dan ook de proceskosten wel vergoed en in de beide andere zaken waarin de bezwaren zijn ingetrokken en toch is verzocht om vergoeding van proceskosten, heeft de commissie geadviseerd de proceskosten niet te vergoeden, evenals in de 6 andere zaken waarin is gevraagd om vergoeding van proceskosten.

In één zaak heeft het college het niet vergoeden van de proceskosten – kennelijk bij vergissing – niet in het dictum opgenomen. Dit is één van de zaken waarin beroep is ingesteld. In 2011 deed zich de omgekeerde situatie voor, namelijk dat de commissie kennelijk vergeten was advies te geven over de gevraagde vergoeding van proceskosten. Maar dat heeft het college in zijn beslissing op bezwaar alsnog toegekend.

Betekenis artikel 7:11 Algemene wet bestuursrecht

Het is aan de bestuursorganen om te bepalen hoe de bezwaarschriftprocedure wordt ingericht. Evenals een zeer grote meerderheid van de gemeentelijke bestuursorganen hebben ook de bestuursorganen in Haaksbergen (raad, burgemeester en wethouders, burgemeester) gekozen voor een onafhankelijke commissie met daarin externen met juridische deskundigheid. Dat een commissie bestaat uit onafhankelijke en externe leden betekent niet dat zo'n commissie beperkter zou mogen toetsen. Integendeel, ook zo'n externe commissie moet hetzelfde doen als het bestuursorgaan had moeten doen als het geen commissie zou hebben ingesteld.

En die plichten zijn neergelegd in artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), te weten een heroverweging van het bestreden besluit op grondslag van het bezwaar en voor zover de heroverweging daartoe aanleiding geeft, herroept het bestuursorgaan het bestreden besluit en neemt het voor zover nodig in de plaats daarvan een nieuw besluit. Dus niet volstaan met een rechtmatigheidstoets, maar daarnaast ook een doelmatigheidstoets en in geval van herroeping adviseren welk besluit in de plaats komt van het te herroepen besluit.

De indruk bestaat dat in den lande een aanzienlijk deel van de onafhankelijke commissies niet aan haar plichten voldoet. Die indruk is onder meer ontstaan door annotaties, literatuur en contacten van het secretariaat op symposia.

Er is veel kritiek op deze (onafhankelijke) commissies: zij worden schertsend ook wel marginaal toetsende pseudorechters genoemd. Door de te beperkte taakopvatting ondermijnen deze commissies het succes van de onafhankelijke commissies en dreigen de voordelen van deze commissies (zoals een verse kijk op de zaak, gelijkwaardigheid van partijen, de regie van de hoorzitting ligt niet bij het bestuursorgaan, meer tevredenheid bij partijen en daardoor minder beroepen) verloren te gaan en geven zij de tegenstanders munitie om te schieten op de onafhankelijke commissies. Deze tegenstanders prefereren een meer informele procedure, waarbij het bestuursorgaan de regie heeft bij de hoorzitting.

De oorzaak van deze te beperkte taakopvatting, waardoor rechtzoekenden de laatste mogelijkheid op een volledige heroverweging onthouden wordt, ligt enerzijds bij de betreffende commissies en bij hun leden die angst hebben om op de stoel van het bestuursorgaan plaats te nemen en anderzijds bij de betreffende bestuursorganen en hun leden. Het gebeurt in den lande nog regelmatig dat een bestuursorgaan of een wethouder verzucht: "Waar bemoeit de commissie zich mee?" Ondertussen niet beseffend dat die bemoeizuchtige commissie volledig in haar recht staat, sterker nog de onafhankelijke commissie moet zich met het beleid bemoeien. Bovendien heeft de commissie geen

beslissingsbevoegdheid, maar beperkt haar taak zich tot het geven van adviezen. Het is aan de bestuursorganen om nuttig gebruik te maken van die adviezen.

Bij veel onafhankelijke commissies kan men zich afvragen waarom een gemeente daarvoor heeft gekozen als de commissie niet de ruimte krijgt die zij moet hebben.

Onze commissie prijst zich gelukkig dat zij alert blijft om de toetsing niet te beperken tot de rechtmatigheidstoets, soms daarop gewezen door haar secretarissen, en dat de commissie van het college van burgemeester en wethouders ook de ruimte krijgt een volledige heroverweging te doen.

Van belang hierbij is om nogmaals te benadrukken dat de secretarissen van de commissie – ondanks dat zij in dienst zijn van de gemeente en naast het werk voor de commissie nog andere werkzaamheden verrichten – in hun werkzaamheden voor de onafhankelijke commissie ook onafhankelijk zijn en niet ondergeschikt zijn aan enig bestuursorgaan.

CIJFERS

1. Het aantal ingediende bezwaarschriften

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Aantal bezwaarschriften	68	91	54	67	65	82	48	44	52	70
Aantal zaken	61	72	49	64	62	75	39	43	47	67

2. De stand van zaken bij de commissie per 1 juli 2013

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Bezwaarschriften afgehandeld	52	68	38	52	44	50	25	25	34	37
Voortijdig ingetrokken waarvan tegemoetgekomen aan klager	16 8	23 6	15 4	14 4	21 7	32 14	22 11	19 9	19 11	31 12
om andere redenen	8	17	11	9	14	18	11	10	8	19
Percentage intrekkingen	23,5	25,2	27,7	20,8	32,3	39,0	45,8	43,1	36,5	44,2
Nog niet afgehandeld				1	1		1		1	2

3. Het aantal ingediende bezwaarschriften per bestuursorgaan

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Burgemeester	3		2		2	1	1			
Burgemeester en wethouders	59	83	49	59	63	79	46	44	52	69
Gemeenteraad	6	8	3	8		2	1			1

4. Het aantal hoorzittingen

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Aantal hoorzittingen	16	16	14	17	16	16	14	10	14	11
Aantal in hoorzittingen behandelde bezwaarschriften	43	66	49	44	40	36	34	24	28	37
Aantal keren dat is afgezien van horen belanghebbenden	8	8	3	8	7	11	2	5	9	5

5. Afdoeningstermijnen

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Percentage afdoeningen binnen termijn zonder verdaging Idem voor advies commissie	22	28,9	30,7	30,7	36,7	35,0	28,0	46,2	42,4
Percentage afdoeningen binnen termijn met verdaging Idem voor advies commissie	51,4	57,8	59,6	64,1	61,2	60,0	40,0	79,3	84,8
Gemiddelde afdoeningstermijn in weken Idem voor advies commissie	17,1	14,3	16,2	13,1	13,4	17,4	15	20,6	13
								10,9	10

6. Het aantal ingediende bezwaarschriften naar onderwerp

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Bouwen/slopen (Wabo)	11	34	6	14	15	24	9	11	19	9
Ruimtelijke ordening	5	4	2	1	1	4	1		1	
Planschade	1	1	1	2		1	1		3	
Milieu (Wabo)		2				4	2			
Handhaven/gedogen	10	4	6	14	13	10	3	5	3	2
Verkeer	11		7	2		2	6		1	1
Brandveiligheid			1		1					
Kappen/vellen (Wabo)	3	3	6			2	5	3	2	2
APV, bijzondere wetten	5	1	4		3	5			1	
Bijstand	7	13	9	14	13	10	6	9	4	30
Gehandicapten	2	15	7	9	12	11	5	10	7	4
Subsidie	5	3	1	3	2	2	2	3	1	7
Openbaarheid van bestuur	4		1	1	2	2			1	5
Monumenten										
Voorkeursrecht gemeenten		7	1	5		2				
Onderwijs			1			1	3	2	3	9
Diversen	4	3	1	2	3	2	5	1	6	1

Bouwen/slopen: bouwvergunning, sloopvergunning, omgevingsvergunning

Ruimtelijke ordening: vrijstelling/ontheffing, voorbereidingsbesluit, wijziging bestemmingsplan, aanlegvergunning, projectbesluit

Milieu: melding, niet in behandeling nemen aanvraag milieuvergunning, omgevingsvergunning

Handhaven/gedogen: bestuursdwang, dwangsom, gedogen (op alle gebieden)

Verkeer: verkeersbesluit, onttrekking aan openbaar verkeer, uitritvergunning, ontheffing van verkeersbesluit

Kappen/vellen: kapvergunning, herplantplicht, omgevingsvergunning

APV, bijzondere wetten: evenementen, exploitatievergunning horeca, standplaatsvergunning, weekmarkt, speelautomaten

Bijstand: bijstand, maatregel, langdurigheidstoelage, asielzoekers

Gehandicapten: Wmo (voorheen Wvg) woonvoorzieningen, verhuiskosten, vervoer, huishoudelijke hulp, rolstoel, gehandicaptenparkeerkaart, gehandicaptenparkeerplaats

Onderwijs: leerlingenvervoer, kinderopvang

7. De door de commissie uitgebrachte adviezen per 1 juli 2013

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Niet-ontvankelijk	15	15	5	10	11	17	10	6	13	10
Bezwaren gegrond en bestreden besluit intrekken en (zo nodig) vervangen door ander besluit	11	14	6	9	9	5	5	4	4	3
Percentage van de inhoudelijk getoetste (ontvankelijke) bezwaren	29,7	25,9	18,1	20,9	27,2	15,1	35,7	33,3	19,0	11,1
Bezwaren ongegrond en bestreden besluit handhaven	26	40	27	34	24	28	10	15	17	24
Aantal malen dat geadviseerd is proceskosten te vergoeden		1	3	1	4	2	1	3	2	1
Totaal door de commissie uitgebrachte adviezen	52	69	37	53	44	50	25	25	34	37

8. De beslissing per bestuursorgaan per 1 juli 2013

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Burgemeester wv in afwijking van advies	3		2		2		1			
Burgemeester en wethouders wv in afwijking van advies	44	63 9	32 2	46 1	41	50 2	23 3	25 1	32 1	36
Gemeenteraad wv in afwijking van advies	5	5	3	6			1			1

9. Vervolgprocedures en de stand van zaken daarvan per 1 juli 2013

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Aantal gemeentelijke besluiten	52	68	38	52	43	50	25	25	32	37
Aantal vervolgpcedures	11	19	10	14	9	9	6	8	5	5
Percentage	21,1	27,9	26,3	26,9	20,9	18,0	24,0	32,0	15,6	13,5
Beroep Raad van State, Afdeling (bestuurs)rechtspraak			1		1	3	1			
Voortijdig ingetrokken			1				1			
Nog in behandeling										
Uitspraken						3				
Waarvan niet-ontvankelijk					1	2				
Beroep verworpen/ongegrond						1				
Beroep gegrond/besluit vernietigd										

JAARVERSLAG 2012
Commissie bezwaarschriften

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Beroep College van Beroep voor het bedrijfsleven										
Beroep rechtbank, sector bestuursrecht	11	19	9	14	7	6	5	8	5	5
Voortijdig ingetrokken	2	2	2	3		1		5	2	2
Nog in behandeling									1	2
Uitspraken	9	17	7	11	7	6	4	3	2	1
waarvan niet-ontvankelijk beroep ongegrond	7	6	5	6	6	2	2	1	1	1
beroep gegrond/besluit vernietigd	2	11	1	4		3		2	1	
Hoger beroep Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak waarvan ingesteld door appellants bij rechtbank derde belanghebbende gemeentelijk bestuursorgaan	3	6	3	5	2	2	3	1	2	
2	2	2	2	2	2	1	2		1	
2	4	1	2		1	1	1	1	1	
Voortijdig ingetrokken	1	2	1	2						
Nog in behandeling									1	
Uitspraken	2	4	2	3	2	2	2	1	1	
waarvan niet-ontvankelijk bevestiging uitspraak rechtbank vernietiging uitspraak Rb		2	1	3	2	1	2	1	1	
2	2	1				1	2			
Oftewel waarvan positief tav besluit gemeente negatief tav besluit gemeente	2	3		2	2		2	1	1	
1	1	2	1		2	2	1			
Hoger beroep Centrale Raad van Beroep waarvan ingesteld door appellants bij rechtbank gemeentelijk bestuursorgaan		1		1						
1			1							
Voortijdig ingetrokken		1								
Nog in behandeling										
Uitspraken				1						
waarvan niet-ontvankelijk bevestiging uitspraak Rb vernietiging uitspraak Rb				1						
1										
Oftewel waarvan positief tav besluit gemeente negatief tav besluit gemeente				1						
1										